

forkastede, indtil man fra den anden Side bliver træt; det er den eneste Maade, hvorpaa Folkethinget kan hævde sin Stilling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg) kom tilbage til, at der her var en Hovedforskjel imellem de to Retninger, om Theatret skulde bestaae som Statsanstalt, eller om det skulde være en Privatanstalt. Jeg troer; at jeg allerede igaar klart nok udtalte, at det egentlig ikke er det, som i dette Dieblif ligger os imellem, thi vi ville jo her gaae ind paa at give, hvad der efter vor Overbeviisning er fornødent, for at Theatret kan vedblive at bestaae som Statsanstalt, indtil den Tid kan komme, da vort Forslag kan gaae igjennem, enten det saa skeer ved, at Initiativet tages fra Rigsdagen eller fra Regjeringen. Her kan altsaa ikke være Tale om alle disse Argumenter, som det ærede Medlem kom med. Lad os opsætte dem, til vi faae det særlige Forslag om Theatret for, saa kunne vi komme ind derpaa. Jeg skal dog, da det allerede er blevet omtalt, sige, at naar Stats-theatret kan have sin Indflydelse paa, at vi nu her i Kjøbenhavn have større Sands for Mozart og Holberg — den kan maaskee endda være ringe nok — men ialfald større Sands end tidligere, saa er der ogsaa meget Andet, som Stats-theatret har fremmet, som ikke har været af det Bedste. Der er spillet Meget her, som man maa sige snarere har fordærvet Smagen end forbedret den. Det er en Følge af, at Staten ligesaa lidt er usekkelbar som Private; Staten kan handle rigtigt, men den kan ogsaa handle urigtigt, og man har slet ikke større Sikkerhed for, at et Theater skal gaae den rette Vej, fordi Staten styrer det, end fordi Private styrer det (Se i m. er: Sol. Sol). Na, naturligvis er der en større Sikkerhed, saasnart Private, som det er blevet sagt, alene skulle see paa det Deconomiske, men vi have mangfoldige Exempler paa, at private Mænd have offret store Summer, megen Tid og megen Arbeidskraft for at faae Noget, der var godt, ført igjennem, og Gud hjælpe os, hvis det ikke var Tilfældet. Der er jo ingen Tvivl om, at der i en By som Kjøbenhavn maatte kunne findes Mænd, der vilde danne en Forening til at støtte private Forestillinger i en Ret-

ning, som netop var den virkelig ædle og gode. Det er min Overbeviisning, at de Herrer, som bestandig holde paa, at al aandelig Virksomhed skal styres fraoven, fra Staten, tage storlig fejl, naar de troe, at det vilde være at prissgive det Hele til Naahed og Bankundighed, dersom man vilde overgive den til private Kræfter; jeg er overbevist om, at private Kræfter maatte kunne røgte det fuldt saa godt som Staten. Derfor kan det heller ikke være en Nødvendighed for at bevare en dramatisff Litteratur her i Landet, at vi maae have et Stats-theater. Jeg har flere Gange henviist til, at Holberg skrev sine Stykker paa en Tid, da vi ikke havde noget Stats-theater, men ikke destomindre har man atter idag fremhævet Holberg som et Beviis paa, at vi ikke kunde have en saadan Mand, naar vi ikke havde et Stats-theater. Det er imidlertid, som sagt, ikke det Spørgsmaal, som ligger for; det, der ligger for, er meget mere det finantsielle Spørgsmaal. Jeg skal nu gaae over til, hvad den høitagtede Minister indvendte imod, hvad jeg havde ytret. Han imødegik de Underændringsforslag, som Mindretallet har stillet. Jeg skal ikke følge ham i alle de Udtalelser, der såldt dertil; jeg tilstaaer, at de være hverken meget oplysende eller overbeviisende for mig. Vi fik ikke engang nogen Dplysning med Hensyn til det lille Forslag, vi have stillet under Nr. 29, og som vi gjerne vilde have taget tilbage, naar vi kunde finde oplyst nogen Grund, hvorfor man har opstillet 500 Rd. istedetfor 420 Rd. Jeg kan altsaa ikke Andet end fastholde alle disse Ændringsforslag, ja, jeg maa sige, at jeg efter disse Udtalelser af den ærede Minister er bleven endnu stærkere overbevist om, at vi bør holde paa dem; thi efter den Stilling, han vilde indtage ligeoverfor de femaarige Contracter, er det blevet mig klart, at vi, hvis vi gaae ind paa dem uden at forbeholde Opsigelsesfrist, ville efter 5 Aars Forløb staae med en Pænte om vore Fødder, der vil være fuldt saa blindende som den, vi i dette Dieblif soe i Pensionerne, idet vi da foruden den daværende Pensionsbryde, som neppe vil være synderlig ringere end den nuværende, tillige have en Contractsbryde. Jeg